

det største kongemord i Danmark siden mordet i Finnerup Lade.

Så kommer finansministeren med et 3.000 sider stort bind, der måske kan opfattes som tungt stof, men som af mange ses som en dokumentarbeskrivelse af nutiden og en kortere beskrivelse af fremtiden. Men man kan spørge: Er det nu en rigtig placering? Ministeren kan jo bringe én i tvivl. Hvor hører værket egentlig hjemme? Her kan man jo lade sig anspore af de små udenomsværker, der følger med, forklaringer og beskrivelser, som finansministeren lægger navn til – endda med et nydeligt portræt af finansministeren og et særdeles venligt forord.

Man kunne jo tage udgangspunkt i, at det er en gyserhistorie, og overskriften ville så hedde »Et forsøg på at fuppe et helt folk«. Jeg skal her nævne et par eksempler:

Når ministeren sammenligner udviklingen fra 1996 til 1997, så har finansministeren et problem med statens underskud, og derfor benytter ministeren sig af den frihed, han har som forfatter, til at opfinde et år med 13 måneder. Altså – siger finansministeren – det går jo egentlig meget godt. Hvis vi forestiller os, at vi har 13 måneders indtægter i 1997 og stadig kun 12 måneders udgifter, så ser det jo egentlig helt pænt ud.

Nu er der jo nok nogle, der vil spørge: Hvordan i alverden kan man få 13 måneders indtægter i 1997? Det kan man ved at flytte én månedens indtægt fra 1998 til 1997, og det er præcis det, som finansministeren gør. Hvis nu f.eks. Nordisk Fjer havde gjort det samme, så havde det været ulovligt. Det hedder i årsregnskabsloven, at man skal give et retvisende billede af virksomheden, altså et sandfærdigt billede. Det får man selvfølgelig ikke ved at sammenligne et år med 13 måneders indtægter med et år med 12 måneders indtægter. Men finansministeren ønsker åbenbart ikke at give et retvisende eller sandfærdigt billede af virksomheden Danmarks økonomi.

Det er også interessant, at finansministeren kommer frem til, at statens gæld er på 637 mia. kr. Danmarks Statistik har oplyst, at statens gæld har rundet 800 mia. kr. Og man må spørge: Hvordan kan det hænge sammen?

Men også her benytter ministeren sin frihed til at beskrive et forsøg på danmarkshistoriens største tyveri, nemlig et forsøg på at overføre de 151 mia. kr., der ligger i Den Sociale Pensionsfond, til statskassen, men Den Sociale Pensionsfond er en lovfæstet, selvstændig fond med for-

muen placeret i obligationer, og fonden betaler realrenteafgift. Fra fonden kan der kun hæves af nettoafkastet til pensionsforbedringer, men finansministeren beskriver en model, der kan overføre hele Den Sociale Pensionsfond til statskassen ad bagdøren. Finansministeren overfører i 1997 mere end 13 mia. kr. fra fonden til statskassen. Nu ved ministeren godt, at det er i strid med loven. Derfor skriver ministeren også, at han nok skal ændre loven, så loven kommer i overensstemmelse med virkeligheden, og det er dog et tilsagn. Tak for det!

Jeg er heller ikke i tvivl om, at finansministeren oprigtigt ønsker at nedbringe ledigheden. Finansministeren beretter, at ledigheden falder, men det sker bl.a. ved at fjerne personer, der er ledige, fra ledighedsstatistikken ved f.eks. at sende dem på orlov. Selvfølgelig ved enhver, at alternativet til ledighed er arbejde. Den reelle ledighed er steget, og det antal personer, som skal forsørges af de erhvervsaktive, er steget kraftigt. Det er det problem, der står tilbage i virkelighedens verden.

Min konklusion er, at finansministeren for så vidt er en habil skribent, men det vil være en grov beskyldning mod ministeren, hvis jeg mente, at der var tale om et dokumentarisk værk. Jeg må konstatere, at værket hører til i fiktionens verden, hvor enhver lighed med virkeligheden ikke er tilsigtet. Men det er så også den største anke, jeg har: at finansministeren ikke forholder sig til de virkelige problemer. Tværtimod spreder finansministeren problemer ved at tage næsten 15 mia. kr. fra de kommunale kasser i 1997 og lægge dem over i statskassen. Skattereformen flytter 10 mia. kr., og ved én måneds ekstra skatteafregning flyttes 5 mia. kr. Derfor oplever vi nu kommunale skattestigninger, uden at borgerne for disse penge får bedre service. Men det største problem står tilbage.

I et fødselsdagsinterview med Århus' borgmester Thorkild Simonsen i anledning af, at denne blev 70 år, sagde han til Jyllands-Posten, at landspolitikerne ikke tør fortælle danskerne sandheden om statens store gæld. Det er også korrekt, men det er alene socialdemokratiske landspolitikere, der ikke tør fortælle sandheden. Vi tør godt i Venstre. Men Socialdemokraterne har til stadighed vendt det døde øre til.

Den socialdemokratiske ideologi har altid været, at man har det bedst, når man bruger andre folks penge. Det er den holdning, der har ført til, at vi i dag har en statsgæld, der er en tikende bombe under vort velfærdssystem. Det er